Prima instanță: Judecătoria Cahul sediul central
Judecător – M. Bușuleac
Dosarul nr. 2 – 24048040 – 05 – 25r – 25062024

CURTEA DE APEL CAHUL

D E C I Z I E
În numele Legii

23 septembrie 2024 mun. Cahul
Completul de judecată al Curții de Apel Cahul
Având în componența sa:
Președintele completului **Galina Vavrin**
Judecătorii **Natalia Bondarenco, Evghenii Dvurecenschii**

A judecat în ședință de judecată, în lipsa părților, recursul declarat de executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 03 iunie 2024 în cauza civilă la cererea depusă de Serviciul Fiscal de Stat privitor la contestarea încheierii executorului judecătoresc Constantiniuc Vladislav nr. 096s-208/24 emisă la 22 aprilie 2024 de refuz în primirea spre executare a documentului executoriu, -

C O N S T A T Ă:

Solicitările creditorului (reclamantului):

La data de 30 aprilie 2024 Serviciul Fiscal de Stat a înaintat în instanța de judecată cerere în care solicită: anularea încheierii executorului judecătoresc Constantiniuc Vladislav nr. 096s-208/24 emisă la 22 aprilie 2024 de refuz în primirea spre executare a documentului executoriu, - Hotărârea seria AH nr. 0059621 din 30 ianuarie 2024.

Argumentele cererii:

Drept temei pentru înaintarea cererii, Serviciul Fiscal de Stat, indică că, temei de refuz de intentare a procedurii de executare, executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav invocă faptul că documentul executoriu – Hotărârea seria AH nr. 0059621 din 30.01.2024 nu este de competența sa.

Consideră că, încheierea executorului judecătoresc Constantiniuc Vladislav nr. 096s-208/24 din 22 aprilie 2024 privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare este neîntemeiată.

Serviciul Fiscal de Stat, a remis spre executare executorului judecătoresc Constantiniuc Vladislav, Hotărârea seria AH nr. 0059621 din 30.01.2024 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, cu valoare de document executoriu în temeiul art. 196 alin. (5) din Codul fiscal, în vederea executării silite a obligației fiscale a debitorului Corinii Valeriu, care la situația din 30.01.2024 constituie suma de 1 600 lei. Asigurarea aplicării măsurilor de executare silită reglementate de Codul fiscal au fost puse în sarcina DGRC iar, conform reglementărilor Codului de executare, încasarea silită a restanțelor a fost pusă în sarcina executorului judecătoresc competent.

Concomitent, creditorul menționează că conform pct. 1 în Hotărârea seria AH nr. 0059621 din 30.01.2024 urmează a executa silit obligația fiscală a contribuabilului or, art. 10 alin. (1) din Codul de executare menționează că executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-și îndeplinește benevol obligațiile, conchide creditorul că noțiunea „a executa silit” prezumă încasarea silită, din contul contribuabilului Corinii Valeriu a sumei în mărime de 1 600 lei în beneficiul Serviciului Fiscal de Stat, astfel Hotărârea seria AH nr. 0059621 din 30.01.2024 cuprinde formulări caracteristice pentru un act privind încasarea sumelor.

Prin urmare, executorul judecătoresc este obligat să asigure executarea silită, inclusiv să execute documentul executoriu în strictă conformitate cu Codul de executare și cu alte acte normative. În asemenea situație, refuzul executorului judecătoresc privind executarea silită a documentului executoriu generează încălcarea principiilor de drept, a scopului și sarcinii de bază a procedurii de executare, or, potrivit art. 1 din Codul de executare, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.

Luând în considerare prevederile art. 132 din Codul fiscal, sarcina de bază a Serviciului Fiscal de Stat constă în asigurarea administrării fiscale, prin crearea de condiții contribuabililor pentru conformare la respectarea legislației, aplicarea uniformă a politicii și reglementărilor în domeniul fiscal..

Serviciul Fiscal de Stat, conform împuternicirilor atribuite de Codul fiscal, au fost întreprinse și epuizate toate măsurile de asigurare și executare silită a executării documentelor executării vizate.

În acest sens, măsurile ulterioare de executare silită care urmează a fi întreprinse de executorul judecătoresc în conformitate cu Codul de executare, în scopul executării documentelor executorii sunt mai vaste și eficiente de a exceda competența Serviciului Fiscal de Stat în materie de executare silită, în condiția în care măsurile de executare întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat nu sau soldat cu stingerea restanței.

Notează că, executarea silită a obligației fiscal în baza documentului executoriu, va garanta atât buna derulare a administrării fiscale, cât și conlucrarea eficientă între autoritățile publice cu scopul de a asigura interesele financiare ale statului.

În concluzie, Hotărârile emise de Serviciul Fiscal de Stat privind executarea silită a obligației fiscale sunt documente cu valoarea și statutul unui document executoriu. Or, actele numite în temeiul art. 196 alin. (5) din Codul fiscal coroborat cu art. 11 din Codul de executare, sunt documente investite cu forță și valoare executorie și ține de obligația, competența și discreția organului fiscal de a decide modalitatea de executare, care este prevăzută de Lege.

Reține că, potrivit dispozițiilor art. 11 lit. p) din Codul de executare sunt documente executorii și se execută conform normelor stabilite de prezentul cod actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor, iar potrivit dispozițiilor art. 196 alin. (5) din Codul fiscal Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice una sau mai multe modalități de executare silită a obligației fiscale. Executarea silită a obligației fiscale în modul prevăzut la art.194 alin.(1) lit. b), c) și d) se face în temeiul unei hotărâri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu.

Corespunzător, hotărârea Serviciului Fiscal de Stat, având puterea unui document executoriu perfect valabil, a fost remisă pentru a fi pusă în executare silită către executorul judecătoresc competent, ultimul urmând să asigure executarea acesteia conform regulile și regulamentele Codului de executare.

Astfel, executorul judecătoresc urma să primească și să intenteze procedura de executare a acestui act investit cu caracter și putere executorie, or, art. 2 alin. (4)

al Legii nr. 113 din 17.06.2010 interzice executorilor judecătorești refuzul în executarea unui document executoriu dat în competența sa.

Totodată menționează că, în conformitate cu art. 61 alin.(1) Cod de executare, executorul judecătoresc poate refuza intentarea procedurii de executare numai în cazul când nu este competent de a executa documentul executoriu. Însă în situația în care i-a fost prezentat spre executare un document executoriu valabil, executorul judecătoresc nu poate refuza primirea lui și intentarea procedurii de executare din simplu motiv, că legislația prevede și permite mai multe modalități de executare silită a acestuia, de către mai mulți subiecți.

Adaugă că, urmează a se accentua și faptul că nici Codul fiscal și nici Codul de executare nu impun și nu obligă Serviciul Fiscal de Stat să îndeplinească sau să execute careva acțiuni sau măsuri prealabile și premergătoare sesizării executorului judecătoresc în vederea executării silite a unui document fiscal.

Respectiv, Serviciul Fiscal de Stat atestă faptul că, executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav eronat a refuzat în intentarea procedurii de executare a documentului executoriu seria Hotărârea AH nr. 0059621 din 30.01.2024 or, acesta corespunde cerințelor legale și urma a fi primit în executare silită.

Încheierea instanței de fond:

Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Cahul sediul Central din 03 iunie 2024 s-a admis contestația înaintată de Serviciul Fiscal de Stat.

S-a anulat integral încheierea executorului judecătoresc Constantiniuc Vladislav nr. 096s-208/24, emisă la 22 aprilie 2024 de refuz în primirea spre executare a documentului executoriu.

S-a obligat executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav de a soluționa chestiune cu privire la primirea documentului executoriu Hotărârea seria AH nr. 0059621 din 30 ianuarie 2024 emis de Serviciul Fiscal de Stat spre executare silită.

Recursul executorului judecătoresc:

Legalitatea încheierii primei instanțe este contestată cu *recurs* la 20 iunie 2024 de către executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav prin care solicită: casarea încheierii, cu emiterea unei noi deciziei de respingerea contestației înaintate de Serviciul Fiscal de Stat.

Argumentele recursului:

Drept argumente pentru înaintarea recursului, executorul judecătoresc a indicat că hotărârea Serviciului Fiscal de Stat privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, reprezintă o hotărâre cu valoare de document executoriu, prin care se constată sau se consemnează existența unei creanțe fiscale ajunsă la scadență supusă executării silite și nicidecum nu sunt acte prin care se dispune încasarea unor sume, sau o decizie de sancționare.

Astfel, hotărârile de stabilire a restanței emise de organul fiscal nu cad sub incidența art. 11 din Codul de executare. Hotărârea privind executarea silită a obligației fiscale, urmează a fi executată de Serviciul Fiscal de Stat, în condițiile normelor juridice fiscale, acestea având statut de norme speciale în raport cu Codul de executare. Totodată, se atestă că, în baza documentului executoriu cu seria AH nr. 0059621 Serviciul Fiscal de Stat, a hotărât a executa silit obligația fiscală a contribuabilului Cornii Valeriu, incidente speței sunt prevederile art. 193 din Codul fiscal, potrivit cărora, condițiile declanșării executării silite a obligației fiscale sunt: a) existența restanței, ţinându-se cont de prevederile art. 252. În speță, executarea silită a fost declanșată în legătură cu restanța contribuabilului Cornii Valeriu față de bugetul public național în sumă totală de 1600 lei.

Respectiv, în temeiul art. 196 alin. (5) din Codul fiscal, se constată că hotărârea Serviciului Fiscal de Stat, seria AH nr. 0059621 are valoare de document executoriu, iar conform art. 177 din Codul fiscal, stingerea obligației fiscale prin executare silită are loc prin acțiunile întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forțată a restanțelor în conformitate cu legislația fiscală.

Prin urmare, se impune concluzia că, executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului este de competența Serviciului Fiscal de Stat, aşa după cum este expres stabilit în art. 195 din Codul fiscal.

În același timp, menționează și faptul că, Codul fiscal reglementează anumite particularități legate de procedura de executare silită a obligației fiscale, la fel și de cheltuielile aferente executării silite a obligației fiscale, reguli care au un caracter special în raport cu regulile generale prevăzute de Codul de executare. Or, conform art. 5 alin. (3) din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22.12.2017, normele juridice speciale sunt aplicabile în exclusivitate anumitor categorii de raporturi sociale sau subiecți strict determinați. În caz de divergență între o normă generală și o normă specială, care se conțin în acte normative de același nivel, se aplică norma specială.

Așadar, rezultă că, la caz, acestei categorii de raporturi și subiecți strict determinați, îi sunt incidente normele Codului fiscal care poartă cu caracter special în raport cu normele generale ale Codului de executare.

La caz, Serviciul Fiscal de Stat nu a prezentat în judecată o altă interpretare, publicată în mod oficial, cu privire la organele abilitate cu executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului.

De asemenea se observă că, potrivit pct. 4 al documentului executoriu emis de Serviciul Fiscal de Stat, cu seria AH nr. 0059621 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, hotărârea intră în vigoare din data semnării și se execută imediat, inclusiv prin intermediul executorilor judecătorești, în conformitate cu prevederile Codului de executare, după caz.

Reține executorul judecătoresc că, formularul de Hotărâre cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului este aprobat prin Ordinul IFPS nr. 143 din 13 septembrie 2002 despre aprobarea formularelor de executare silită a obligației fiscale.

La caz, se atestă o discrepanță dintre norma legală de la art. 195 alin. (1) din Codul fiscal, potrivit căreia executarea silită a obligației fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat în conformitate cu prevederile legislației în vigoare şi conținutul inserat la pct. 4 al formularului tipizat al Hotărârii privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului şi, prin prisma art. 3 din Codul fiscal, la determinarea organului abilitat cu executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, judecătorul urma să aplice prevederile codului fiscal. în subsidiar, accentuez că, potrivit pct. 4 din formularul tipizat al Hotărârii privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, executarea silită a obligației fiscale poate fi efectuată „inclusiv” prin intermediul executorilor judecătorești „și după caz”.

Astfel, în concluzie, potrivit pct. 4 citat, de fapt, executarea prin intermediul executorilor judecătorești nu este o regulă generală, abilitarea executorului judecătoresc cu executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului fiind o modalitate alternativă și după caz, iar cazurile respective urmează a fi reglementate expres. Conform art. 11 lit. p) din Codul de executare (introdus prin Legea nr. 191 din 23.09.2016), sunt documente executorii și se execută conform normelor stabilite de acest cod actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor.

Deci, din interpretarea art. 11 lit. p) din Codul de executare, rezultă că conform Codului de executare se execută actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor. Potrivit documentului executoriu cu seria AH nr. 0059621 Serviciul Fiscal de Stat a hotărât a executa silit obligația fiscală a contribuabilului Cornii Valeriu Petru, însă fără a indica în mod concret modalitatea de executare silită a obligației fiscale a contribuabilului, situație care nu permite de stabilit cu certitudine dacă documentele executorii de acest gen pot fi executate potrivit Codului de executare, prin intermediul executorului judecătoresc. La acest segment, circumstanțele vizate urmează a fi analizate prin prisma art. 71 alin. (4) din Legea nr. 100 din 22.12.2017 cu privire la actele normative, conform căruia, la interpretarea actului normativ se va ține cont de nota informativă care a însoțit proiectul actului normativ respectiv și de alte documente care permit identificarea voinței autorității publice care a adoptat, a aprobat sau a emis actul normativ.

Astfel, potrivit notei informative la proiectul Legii cu privire la modificarea și completarea unor acte legislative, și anume modificările propuse la Codul de executare (art. 11 din proiect), o primă modificare conceptuală propusă de proiectul de lege a implicat completarea listei documentelor executorii (art. 11), cu următoarele acte: actele emise de organul fiscal, vizând dispunerea încasării sumelor (art. 11 lit. n), explicând că, includerea acestor acte în această listă este impusă de amendamentele intervenite în art. 197 Cod fiscal și prevederile art. 92 din Codul de executare și care nu fac altceva, decât să legifereze practica actuală când urmărirea este făcută de executorul judecătoresc în temeiul actelor inspectoratului fiscal. Or, din conținutul art. 197 alin. (3^1) rezultă cert că în cazurile prevăzute de această normă Serviciul Fiscal de Stat va aplica prin analogie dispozițiile art. 92 din Codul de executare, fapt ce prezumă că în cazurile prevăzute de lege Serviciul Fiscal de Stat va aplica prevederile Codului de executare, având în vedere și faptul că conform art. 11 lit. p) din Codul de executare, actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor sunt considerate documente executorii, iar potrivit art. 133 alin. (2) pct. 33) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat organizează și efectuează, după caz, executarea silită a obligațiilor fiscale, de asemenea verifică corectitudinea acțiunilor se procedurii de alăturare se raportare, prevăzute la art. 197 alin. (3^1) și la art. 229 alin. (2indici 2), realizate de către executorul judecătoresc.

Potrivit art. 194 din Codul fiscal, au fost reglementate mai multe modalități de executare silită a obligației fiscale a contribuabilului. Urmărirea bunurilor se face prin sechestrare, comercializare şi ridicare, iar în conformitate cu art. 199 din Codul fiscal sunt reglementate regulile generale de sechestrare a bunurilor. Deci din raționamentul normelor legale, se deduce că documentul executoriu emis de către Serviciul Fiscal de Stat cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului este de competența exclusivă a Serviciului Fiscal de Stat.

Astfel cum este consacrat expres în art. 195 din Codul fiscal, urmează a fi aplicate prevederile Codului fiscal, concluzie care rezultă și din art. 3 alin. (1) alin. (2) alin. (3) din Codul fiscal.

Acest fapt se deduce și din prevederile art. 132^4 pct. 8) din Codul fiscal, în sensul cărora, ține de atribuția Serviciului Fiscal de Stat executarea silită a restanțelor și altor plăti neachitate în termen la bugetul public național.

Prin urmare, argumentele invocate de către Serviciul Fiscal de Stat, precum că sub noțiunea de „competență" prevăzută de art. 61 alin. (1) din Codul de executare, se subînțelege exclusiv competența teritorială, explicând că, în rezultatul examinării excepției de neconstituționalitate a art. 61 alin. (1) din Codul de executare, prin Hotărârea nr. 22 din 08 octombrie 2019, Curtea Constituțională ar fi statuat că, „lipsa competenței" poate fi interpretată numai din punct de vedere al competenței teritoriale, nu și a competenței materiale. Potrivit pct. 43 din Hotărârea privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 61 alin. (1) din Codul de executare, legislația națională reglementează activitatea executorului judecătoresc prin prisma principiului competenței materiale raportate la teritoriu.

Concluzia Serviciului Fiscal de Stat, precum că prin noțiunea de „competență" prevăzută de art. 61 alin. (1) din Cod de executare se subînțelege exclusiv competența teritorială, este una eronată, or, astfel de concluzii Curtea Constituțională le-a dat în raport cu art. 30 din Codul de executare şi a explicat în pct. 46 că, de vreme ce executorul judecătoresc este obligat să strămute documentul executoriu primit cu încălcarea competenței teritoriale, Curtea constată că nici la primirea documentului executorul nu are o discreție de a intenta sau nu procedura executării silite, acesta fiind obligat să refuze intentarea procedurii executării silite în cazul în care constată că executarea documentului prezentat nu este de competența sa. De aici se concluzionează că, situația juridică din speță a

rămas în afara controlului constituționalității în baza Hotărârii privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 61 alin. (1) Codul de executare.

Astfel, executorul judecătoresc a dispus refuzul de primire spre executare a doc executoriu emis de SFS deoarece documentul executoriu nu este de competența executorului judecătoresc, și nu cade sub incidența art. 11 lit. p) Cod de executare .

Stingerea obligației fiscale prin executarea silită are loc prin acțiunile întreprinse de Serviciul fiscal pentru perceperea forțată a restanțelor în conformitate cu legislația fiscală.

De asemene, normele Codului de executare sunt niște norme generale în raport cu normele Codului Fiscal care sunt norme speciale, deoarece reglementează anumite particularități legate de procedura de executare silită a obligației silite, unde în astfel de divergențe se aplică norma specială.

Astfel concluzionează executorul judecătoresc că executarea silită a documentului executoriu de către executorul judecătoresc este de fapt o modalitate alternativă și dup caz, iar cazurile respective urmează a fi reglementate expres.

Instanța de judecată urmează să examineze cazul prin prisma art. 71 alin (4) din Legea nr 100 din 22.12.2017 cu privire la actele normative, conform căreia la interpretarea actului normativ se ține cont de nota informativă care a însoțit proiectul actului normativ, și voința autorităților care au adoptat actul normativ.

Nota informativă prevede clar includerea art. 11 lit. p) din Codul de executare, deoarece este impusă prin amendamentele intervenite în art. 197 Cod Fiscal și prevederile art. 92 din Codul de executare, care nu fac altceva decât să legifereze practica actuală când urmărirea este făcută de executorul judecătoresc în temeiul acelor emise de SFS. Or din conținutul art. 197 alin (3^1) rezultă cert că în cazurile prevăzute de această normă SFS va aplica prin analogie dispozițiile art. 92 din Codul de executare.

Iar potrivit art. 133 alin. (2) pct. 33) din Codul Fiscal, SFS organizează și efectuează, după caz, executarea silită a obligațiilor fiscale, de asemenea verifică corectitudinea acțiunilor și procedurii de alăturare și rapoarte, prevăzute la art.197 alin (3^1) și la art. 229 alin (2^2) realizate de executorul judecătoresc.

Termenul de depunere a recursului:

Conform art. 425 CPC, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii*.

Analizând lucrările dosarului se atestă că judecătorul primei instanțe a examinat cererea Serviciului Fiscal de Stat și a emis încheierea judecătorească unipersonal în data de 03 iunie 2024. Prin scrisoarea de expediere, copia de pe încheierea judecătorească a fost expediată în adresa Serviciului fiscal de Stat și a executorului judecătoresc Constantiniuc Vladislav la 11 iunie 2024.

Cerere de recurs a fost înregistrată la Judecătoria Cahul în data de 20 iunie 2024. Astfel, se reține respectarea termenului de înaintare a recursului împotriva încheierii emise de prima instanță de către executorul judecătoresc.

Procedura în fața instanței de recurs:

În conformitate cu prevederile art. 423 alin.(1) CPC, *încheierea dată în prima instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părți și de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi, precum și în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul cod*.

Potrivit prevederilor art. 426 alin.(3) CPC, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților*.

Pornind din prevederile legii citate, recursul s-a examinat fără participarea părților, însă cu înștiințarea acestora despre data și ora judecării cauzei în ordine de recurs.

Părțile au fost înștiințate despre examinarea recursului pentru data de 19 septembrie 2024.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind materialele dosarului, analizând încheierea contestată în raport cu argumente invocate în cererea de recurs, Completul de judecată ajunge la concluzia că recursul este neîntemeiat, motiv care impune respingerea acestuia, cu menținerea încheierea primei instanțe.

Conform art. 427 lit. a) CPC, *instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea*.

După cum rezultă din actele dosarului, Serviciul Fiscal de Stat prin scrisoarea din 22 aprilie 2024 a sesizat executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav pentru punerea în executare silită a documentului executoriu, hotărârea SFS seria AH nr. 0059621 din 30 ianuarie 2024 privind încasarea de la debitorul Corinii Valeriu a obligației fiscale în sumă de 1 600 lei.

Executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav verificând întrunirea condițiilor stabilite de lege în sensul primirii spre executare a documentului executoriu enunțat, emite în data de 22 aprilie 2024 încheierea nr. 096s-208/24 de refuz în primirea spre executare a documentului executoriu, din motivul că documentul nu este de competența executorului judecătoresc, în conformitate cu prevederile art. 11 lit.p) Cod de executare.

Serviciul Fiscal de Stat, în calitatea sa de creditor, la 30 aprilie 2024 înaintează în instanța de judecată prezenta cerere, în care contestă legalitatea încheierii executorului judecătoresc Constantiniuc Vladislav de refuz în primirea documentului executoriu, solicitând anularea acesteia.

Judecătorul primei instanțe examinând unipersonal cererea Serviciului Fiscal de Stat a ajuns la concluzia admiterii contestația înaintată de Serviciul Fiscal de Stat și anulează integral încheierea executorului judecătoresc Constantiniuc Vladislav nr. 096s-208/24, emisă la 22 aprilie 2024 de refuz în primirea spre executare a documentului executoriu. De asemenea, judecătorul instanței de fond a obligat executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav de a soluționa chestiune cu privire la primirea documentului executoriu Hotărârea seria AH nr. 0059621 din 30 ianuarie 2024 emis de Serviciul Fiscal de Stat spre executare silită.

Verificând legalitatea încheierii judecătorești, Completul de judecată conchide că prima instanță a întemeiat a admis contestația și a constatat caracterul neîntemeiat al încheierii executorului judecătoresc de refuz în primirea spre executare a documentului executoriu.

În acord cu art. 163 alin.(1) Cod de executare, reclamațiile din cererea privind contestarea actelor de executare întocmite de executorul judecătoresc sau a acțiunilor/inacțiunilor acestuia se înaintează împotriva creditorului sau debitorului. Cererea se judecă în condițiile Codului de procedură civilă.

Potrivit art. 10 alin.(2), (3) Cod de executare, executarea silită începe prin sesizarea executorului judecătoresc în condițiile legii și se efectuează prin orice formă prevăzută de prezentul cod, simultan sau succesiv, până la realizarea dreptului recunoscut prin documentul executoriu, până la achitarea dobânzilor, a

penalităților sau a altor sume, acordate potrivit legii, precum și a cheltuielilor de executare. Executarea silită se efectuează în baza unui titlu executoriu sau a unui alt document care, potrivit prezentului cod, este document executoriu.

În sensul art. 11 lit. p) din Codul de executare, sunt documente executorii și se execută conform normelor stabilite de prezentul cod: actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor.

Astfel, prin Hotărârea seria AH nr. 059621 din 30 ianuarie 2024, emisă de Serviciul Fiscal de Stat s-a hotărât executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului Corinii Valeriu în mărime de 1 600 lei. Serviciul Fiscal de Stat a expediat spre executare silită executorului judecătoresc Constantiniuc Vladislav, Hotărârea AH nr. 0059621 din 30 ianuarie 2024. Respectiv, expedierea documentului executoriu în adresa executorului judecătoresc nu reprezintă altceva decât sesizarea acestuia din urmă pentru a intenta procedura de executarea silită a documentului executoriu.

Executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav verificând întrunirea condițiilor stabilite de lege în sensul primirii spre executare a documentului executoriu enunțat, emite în data de 22 aprilie 2024 încheierea nr. 096s-208/24 de refuz în primirea spre executare a documentului executoriu din 31 ianuarie 2024 privind încasarea de la debitorul Corinii Valeriu a sumei în mărime de 1 600 lei, ***din motivul că documentul nu este de competența executorului judecătoresc, în conformitate cu prevederile art. 11 lit. p) Cod de executare***.

Art. 129 pct. 6), 14) din Codul fiscal, definește noțiunea de *Obligație fiscală* – obligație a contribuabilului de a plăti la buget o anumită sumă ca impozit, taxă, majorare de întârziere (penalitate) și/sau amendă și noțiunea de *Executare silită a obligației fiscale* – acțiuni întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forțată a restanței.

Conform art. 169 alin.(1) Cod fiscal, obligația fiscală se naște în momentul apariției circumstanțelor, stabilite de legislația fiscală, ce prevăd stingerea ei.

Iar potrivit art. 170 Cod fiscal, stingerea obligației fiscale se face prin: achitare, anulare, prescripție, scădere, compensare sau executare silită.

Potrivit art. 177 Cod fiscal, stingerea obligației fiscale prin executare silită are loc prin acțiunile întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forțată a restanțelor în conformitate cu legislația fiscală.

Conform prevederilor art. 195 alin.(1), (2) din Codul fiscal, executarea silită a obligației fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat în

conformitate cu prevederile legislației în vigoare. Executarea silită a obligației fiscale calculate de către serviciul de colectare a impozitelor și taxelor locale se efectuează în comun cu Serviciul Fiscal de Stat, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

Analizând înscrisurile anexate la procedura de executare prezentată în copie autentificată de către executorul judecătoresc, se observă că Hotărârea seria AH nr. 0059621 din 30 ianuarie 2024 emisă de Serviciul Fiscal de Stat prin care s-a încasat de la Corinii Valeriu suma obligației fiscale în mărime de 1 600 lei, se încadrează în categoria documentelor executorii, prevăzute de art. 11 lit. p) din Codul de executare, care se impune a fi pusă în executare în conformitate cu normele legale.

Potrivit prevederilor art. 61 alin. (1) lit. a) din Codul de executare, *executorul judecătoresc poate refuza intentarea procedurii de executare dacă documentul nu este de competența sa*.

În acord cu art. 2 din Codul de executare, executorul judecătoresc asigură executarea silită a documentelor executorii în strictă conformitate cu prezentul cod și cu alte acte normative.

În conformitate cu dispozițiile art. 2 alin. (4) al Legii nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, ***executorul judecătoresc nu poate refuza executarea unui act dat în competența sa, decât în cazurile și în condițiile stabilite de lege***.

Conform art. 8 lit. b) din aceiași acte normativ, ***executorul judecătoresc este obligat să accepte toate cererile de punere în executare a documentelor executorii, pentru care este competent teritorial, conform prevederilor legii***.

Prin scrisoarea din 22 aprilie 2024 în temeiul căreia SFS a sesizat executorului judecătoresc în vederea punerii în executare a Hotărârii seria AH nr. 0059621 din 30 ianuarie 2024, s-a menționat că în urma verificării datelor din Registrul bunurilor imobile deținut de ASP nu au fost depistate careva bunuri deținute cu drept de proprietate de către Corinii Valeriu. Respectiv, Serviciul Fiscal de Stat a întreprins măsuri conform împuternicirilor deținute pentru realizarea sarcinii de executare a documentului executoriu, însă măsurile care urmează a fi întreprinse de executorul judecătoresc sunt mai eficiente și excedă competenței SFS în materie de executare silită reglementată de Codul fiscal, în condiția în care măsurile întreprinse de SFS nu au condus la stingerea restanței de bugetul public național. S-a mai notat că potrivit art. 197 alin.(1) din Codul Fiscal, Serviciul

Fiscal de Stat este limitat și în vederea încasării mijloacelor bănești de pe conturile bancare ale persoanelor fizice care nu sunt subiecți ai activității de întreprinzător (f.d.23).

Contextul acestor circumstanțe denotă temeinicia concluziei instanței de fond privitor la caracterul neîntemeiat al încheierii executorului judecătoresc din 22 aprilie 2024 de refuz în primirea spre executare a documentului executoriu, întrucât executorul judecătoresc poate refuza primirea spre executare a documentului executoriu, doar în temeiurile exhaustive prevăzute de ***art. 61 alin.(1)*** Cod de executare, ***și în cazul în care nu dispune de competență teritorială de a pune în executare documentul executoriu***. La caz, executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav invocă lipsa de competență materială pentru punerea în executare a documentului executoriu, - Hotărârea seria AH nr. 0059621 din 30 ianuarie 2024, contrar normelor Codului de executare, sensul cărora stabilesc că executorul judecătoresc asigură executarea silită a documentelor executorii, eliberate în corespundere cu dispozițiile art. 14 Cod de executare.

Invocările executorului judecătoresc precum că hotărârile privind executarea silită a obligației fiscale nu cad sub incidența art. 11 din Codul de executare și asemenea documente executorii se execută silit de către Serviciul Fiscal de Stat în conformitate cu normele din Codul Fiscal, care poartă caracter special în raport cu cele din Codul de executare, nu pot fi reținute și necesită a fi respinse, întrucât prin Hotărârea seria AH nr. 0059621 din 30 ianuarie 2024 s-a încasat obligația fiscală de la Corinii Valeriu în sumă de 1 600 lei. Or, *obligație fiscală* este o obligație a contribuabilului de a plăti la buget o anumită sumă ca impozit, taxă, majorare de întârziere (penalitate) și/sau amendă. Pe aceste raționamente, neîntemeiate sunt afirmațiile executorului judecătoresc în sensul că din interpretarea art. 11 lit. p) din Codul de executare, conform Codul de executare se execută documentele executorii emise de Serviciul Fiscal de Stat privind încasarea unor sume, pe când Hotărârea seria AH nr. 0059621 din 30 ianuarie 2024 s-a hotărât executarea unei obligații fiscale a contribuabilului Corinii Valeriu. Astfel, instanța de fond întemeiat a considerat că documentul executoriu remis de SFS în adresa executoriului judecătoresc la 22 aprilie 2024 pentru punere în executare silită, reprezintă un document executoriu în sensul art. 11 lit. p) din Codul de executare.

Serviciul Fiscal de Stat în sesizarea sa din 22 aprilie 2024 a notat despre măsurile de executare silită a documentului executoriu întreprinse în privința

contribuabilului Corinii Valeriu, în limitele competenței sale, în conformitate cu normele Codului fiscal, însă care nu au condus la stingerea obligației fiscale. Mai mult, Serviciul Fiscal de Stat a menționat cu trimitere la prevederile art. 197 alin.(1) din Codul Fiscal, că este limitat și în vederea încasării mijloacelor bănești de pe conturile bancare ale persoanelor fizice care nu sunt subiecți ai activității de întreprinzător. Corespunzător, Serviciul Fiscal de Stat a epuizat modalitățile de executare silită a documentului executoriu, prevăzute de Codul fiscal, situație care a impus sesizarea executorului judecătoresc pentru punerea în executare silită a documentului executoriu și întreprinderea măsurilor de executare în conformitate cu Codul de executare.

De asemenea, instanța de recurs consideră întemeiată concluzia judecătorului instanței de fond, potrivit căreia executorul judecătoresc nu avea dreptul legal de a refuza primirea și intentarea procedurii de executare silită a documentului executoriu, întocmit în corespundere cu normele legale, din motivul că legislația prevede și permite și alte modalități de executare silită a documentului executoriu de alte autorități publice, or, *executorul judecătoresc asigură executarea silită a documentelor executorii în strictă conformitate cu prezentul cod și cu alte acte normative*. Acel fapt că, normele Codului fiscal permit Serviciului Fiscal de Stat să întreprindă măsuri de executare silită a documentelor executorii emise de respectiva autoritate publică, nu este un temei pentru a considera lipsa de competență a executorului judecătoresc de a pune în executare silită un document executoriu privitor la încasarea obligației fiscale la bugetul de stat de la un contribuabil.

Irelevant este argumentul executorului judecătoresc referitor la competențele Serviciului Fiscal de stat de a pune sub sechestru bunurile contribuabilului, în condițiile în care în sesizarea din 22 aprilie 2024 SFS a indicat despre verificarea Registrului bunurilor imobile și pe numele contribuabilului nu sunt înregistrate careva bunuri.

Mai mult, în încheierea sa din 22 aprilie 2024 executorul judecătoresc și-a motivat soluția doar prin indicarea art. 11 lit. p) și art. 10 alin.(1) Cod de executare, norme care nu justifică în nici un mod legalitatea încheierii de refuz în primirea documentului executoriu spre executare silită. Dispozițiile art. 11 din Codul de executare reglementează conținutul documentului executoriu, însă executorul judecătoresc la emiterea încheierii de refuz, invocă lipsa de competență, fără a concretiza norme materiale care stabilesc competența altor autorități publice de a

pune în executare documentului executoriu și fără a menționa un minim de argumente în acest sens. Corespunzător disonanța între temeiul de refuz în primirea documentului executoriu, prevăzut de art. 60 alin.(1) Cod de executare și baza normativă indicată de executorul judecătoresc în vederea susținerii soluției de refuz în primire a documentului executoriu, indică o dată în plus la lipsa de temeinicie a încheierii executorului judecătoresc din 22 aprilie 2024, rațiuni pentru care instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia anulării acesteia.

În același context de idei, având în vedere că executorul judecătoresc fără temei legal a refuzat în primirea și intentarea procedurii de executare silită a documentului executoriu, Hotărârea seria AH nr. 0059621 din 30 ianuarie 2024, prima instanță întemeiat a obligat executorul judecătoresc să soluționeze aspectul privitor la primirea documentului executoriu spre executare silită.

Examinând recursul înaintat de executorul judecătoresc, Completul de judecată constată caracterul declarativ al argumentelor invocate de acesta în sensul ilegalității încheierii judecătorului instanței de fond, cât și interpretare eronată a normelor de drept care au tangență cu problema abordată, rațiuni din care respinge recursul ca fiind neîntemeiate.

De asemenea, instanța de recurs la examinarea cauzei nu a constatat, din oficiu, careva încălcări de procedură admise de către judecătorul primei instanțe la emiterea încheierii judecătorești, iar normele de drept au fost aplicate și interpretate corect de către judecător la emiterea încheierii de respingerea cererii înaintate de Serviciul Fiscal de Stat.

Instanța de recurs notează că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al CEDO că, nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva hotărârii pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În virtutea celor expuse, Completul de judecată respinge ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegațiile recurentului.

Astfel, din rațiunile dezvoltate mai sus și ținând cont de faptul că, încheierea primei instanța este întemeiată și legală, instanța de recurs respinge recursul declarat de executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav și menține încheierea judecătorească.

Călăuzindu-se de prevederile art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Completul de judecată, –

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav.

Se menține încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 03 iunie 2024 în cauza civilă la cererea depusă de Serviciul Fiscal de Stat privitor la contestarea încheierii executorului judecătoresc Constantiniuc Vladislav nr. 096s-208/24 emisă la 22 aprilie 2024 de refuz în primire spre executare a documentului executoriu.

Decizia este irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului Galina Vavrin

Judecători Natalia Bondarenco

Evghenii Dvurecenschii